

Heti üzenet 2017. Szeptember 25.

Krisztus Szelleme

Ma számos szolgálat születik Krisztus teste felé, melyek arra hivatottak, hogy az egyének egóját szolgálják ki. Ez egy olyan irányvonal mely megjelent több pulpituson, illetve különböző média csatornákon keresztül. Számtalanszor szembesültem vele, és az igazat megvallva valamennyi mélyen megdöbbenett.

A királyság középpontjában nem te, vagy én állunk, hanem Krisztus.

Az Atya akarata hogy minden rezdülésünkkel a Fiára koncentráljunk, mikor így szól:

"Ő az én szeretett Fiam, Őreá hallgassatok." (Luk 9:35)

A Szent Szellem ugyancsak az Úr Jézust helyezi reflektorfénybe, mivel a szellemvilágban a legnagyobb értéke Neki van. Sőt, egyetlen mondatban: Krisztus maga az ÉRTÉK személyesen.

Annakokáért az az indulat (szív, lelkület, motiváltság) legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő. (Fil 2:5-6)

Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé. (Róma 8:9b)

Úgy vélem, hogy jelen esetben Krisztus Szelleme az Ő isteni természetét jelenti. Ez a Szellem:

- gyengéd
- alázatos
- nem arrogáns
- nem önigazult
- nem magának kedveskedő.

Krisztus Szelleme, isteni természete, szíve kell hogy bennünk is legyen. Az Ő természete nem zsákmányoló, nem illegálisan megragadó természet, jóllehet tökéletesen tisztában van kicsoda. Istennel egyenlő Személy. Tehát az Úr identitáson nagyon is helyén volt, mégis kész volt átadni, letenni a pozícióját, sőt az egész életét. Értünk.

Ez egy nagyon radikális kijelentés, miszerint aki nem birtokolja a Krisztus Szellemét az nem az övé.

De ugyanezt a radikális Igét olvashatjuk az 1Jn 2:6-ban:

Aki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt.

Ez se nem túlzás se nem szélsőség. Mivel, a mi elhívásunk, hogy Krisztus Életét éljük.

Az identitásunk nem képezheti vita kérdését, sem pedig az örökségünk, a fő hangsúly a megragadáson, illetve az elengedésen van. A psziché minden esetben megragadni, birtokolni akar, és az sem érdekli, ha illegálisan. A psziché mindenben átgázolva akar utat törni magának, annélkül, hogy bármiféle elvet szem előtt tartana. Az emberi psziché egy ragadozó.

A Krisztus természete azonban mindig átad, elenged, mivel csupa-csupa alázat, lételeme az alávetettség. Akiben ott ez a csodás, szelíd szellem, az mindig kész lesz elveszteni az életét, hogy megtalálhassa Az Életet. Mindig kész lesz kiengedni a kezéből azt amilye van. Mert a Krisztus szelleme egyszerűen erre indítja, indulata erre készíti, ez a motiváltság pulzál benne.

Megjegyzem, hogy a pszichénket is az Ő Szelleme szenteli meg, tehát nem kell, és nem is lehet kioperálni az ember lelkét. Egyetlen orvosság létezik számára csupán, ez pedig szeretet általi megszentelődés. Krisztus Szelleme tehát az orvosság, mely bevezet minket az áldozatkész szeretetbe.

Egészen elképesztőnek tartom Bemerítő János kijelentését:

Annak növekednie kell, nekem pedig alászállnom. (Jn 3:30 Czeglédy Sándor ford.)

Őnéki növekednie kell, énnékem pedig el kell fogyatkoznom. (Jn 3:30 Dr. Budai Gergely ford.)

A Krisztus szelleme minden élethelyzetben az alázatba, és az átengedésbe fog minket vezetni. Arra a pontra, ahol Isten rendelkezésére kell bocsátanunk életünk teljességét.

Ez a Számára odaszentelt élet titka, melyet, egyedül a Krisztus Szelleme képes kialakítani, átalakítani.

Leborul a huszonnégy Vén az előtt, aki a királyiszékben ül, és imádja azt, aki örökkön örökké él, és az ő koronáit a királyiszék elé teszi, mondván: Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremttettek. (Jele 4:10-11)

Isten vágya az egy érett Eklézsia, mely leborulva imádja a Fiút, koronáit elhelyezve, elismeri: minden pozíció, identitás, minden teremtett dolog kizárólag az Ő akaratából jött létre, abból a célból hogy akaratát szolgálja.

Az imádás nem egyéb, mint önmagunk átadása, s annak a ténynek felismerése, hogy mi magunk is Krisztus akaratáért élünk.

Ezért Méltó a királyiszékben ülő, hogy átadjuk Neki életünk dicsőségét, valamennyi tisztességét, és erejét, hogy azok Őt szolgálják.

Tergulicza Eszter